

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou ve věci

žalobce: L. H.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem 150 00 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 4. 2025, o invalidním důchodu
takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 7. 4. 2025, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 4. 12. 2024, kterým byla žádost žalobce o invalidní důchod zamítnuta.

2. Žalobce nesouhlasil s napadeným rozhodnutím, neboť bylo vydáno na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu. Žalobce trpí dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, kdy podstatný pokles jeho pracovní činnosti představuje kompresní onemocnění LS páteře s osteochondrózou a degenerativními stavů L3-5, dle MR s prokázanou sinistroasymetrií, sekundární foraminestenosou L3-5 bilaterálně při kombinaci snížení disků, interspinální neoastrózou a spondylartrózou L1-5, s impresi kořenů L3 a L4 bilaterálně intraforaminálně. Z výše popisovaných projevů dle neurologického vyšetření a na základě lékařské dokumentace lze jednoznačně vyvodit, že trpí středně těžkým funkčním postižením na podkladě závažného postižení více úseků páteře s projevy trvalého oboustranného kořenového dráždění; s funkčně významným neurologickým nálezem, s projevy závažné poruchy statiky a dynamiky páteře. Dle žalobce tak zdravotní postižení odpovídá kapitole XIII, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Posudkoví lékaři dostatečně nevyhodnotili degenerativní změny funkčně významné neurologické symptomatologie, iritační projevy, dlouhodobou bolest v příslušném segmentu páteře s reflexními změnami. Další posudkově významnou komorbiditou negativně ovlivňující jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je koxartróza levé kyčle III. – IV. stupně, kdy je zapsán na WL k TEP. Dále trpí primárně generalizovanou epilepsií se záchvaty GTSC s dlouholetou indikovanou monoterapií a nařízeným antiepileptickým režimem. Na podporu svých tvrzení závěrem žaloby žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu dopadající na posouzení nároku na invalidní důchod a posouzení poklesu pracovní schopnosti posudkovými lékaři.
3. Žalovaná v písemném vyjádření odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a závěry posudku vypracovaného lékařkou Institutu posuzování zdravotního stavu. Žalovaná navrhla provést důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 4. 12. 2024, zamítla žalobci jeho žádost o přiznání invalidního důchodu. Podkladem rozhodnutí žalované byl posudek Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 20. 11. 2024, dle jehož závěru žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 30 %. Posuzující lékařka uvedla, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je vertebrogenní algický syndrom preac. LSp na podkladě dlouhodobé jednostranné zátěže. Posuzující lékařka hodnotila zdravotní postižení žalobce v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 20 %. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti dále byla navýšena o 10 % dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky na celkových 30 %.
6. Proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 7. 4. 2025, tak, že námitky zamítla a napadené rozhodnutí ze dne 4. 12. 2024 potvrdila. Žalovaná vycházela z posudku lékařky Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 31. 3. 2025. Podle posudkového závěru rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je postižení kosterní a svalové soustavy, jedná se u něj o bolestivý páteřní syndrom. Dle

posuzující lékařky nejsou u žalobce zjištěny známky kořenové dráždění, není zjištěn deficit motoriky. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila dle kapitoly XIII, oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve výši 20 % kterou navýšila o 10 % dle § 3 odst. 2 uvedené vyhlášky, na celkových 30 %. Posuzující lékařka uzavřela, že k datu napadeného rozhodnutí zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav neodpovídal žádnému stupni invalidity.

7. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 3. 9. 2025, který si zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Předsedkyní posudkové komise byla MUDr. M. K., další lékařkou MUDr. F. H. s odborností neurologie a tajemnicí Mgr. H.T., DiS. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen. Posudek obsahuje výčet podkladů, z nichž posudková komise vycházela, zjištění ze stěžejních lékařských nálezů, diagnostický souhrn a posudkové hodnocení. Posudková komise uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je páteřní algický syndrom zejména lumbosakrální páteře na podkladě dlouhodobé jednostranné zátěže, toho času bez radikulopatie, degenerativní změny dle magnetické rezonance. Jsou i další komorbidity – artróza kyčle vlevo se stp TEP 07-2021, dále epilepsie na monoterapii dlouhodobě kompenzovaná. Posudková komise hodnotila postižení odlišně od posledních závěrů IPZS a LPS ČSSZ vzhledem ke zjištěnému objektivnímu klinickému nálezu a doložené zdravotnické dokumentaci. Posudková komise postižení žalobce hodnotila v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 40 %, tj. v horní procentuální rovině, a to vzhledem k popsáním degenerativním změnám v rámci vertebrealgií, postižení více úseků páteře s poruchou statodynamiky páteře, s prakticky trvalými projevy iritačními, i s výskytem projevů zánik. symptomatologie. V horní procentuální rovině posudková komise posoudila též i s ohledem na „další chorobné stavy v anamnéze“: to je epilepsie s nutností medikace a sledování – režim epileptika. Dále jde o stp TEP pravé kyčle, s indikací k TEP kyčle levé, kde jde již o coxarthrosu st. III. Posudková komise konstatovala, že nelze posuzovat dle položky 1d: nejedná se o těžké postižení více úseků páteře se závažnou poruchou statodynamiky páteře i při použití kompenzačních pomůcek, s insuficiencí svalového korzetu, s trvalými projevy kořenového dráždění a zánik. symptomatologie, tzn. nejde o poškození nervů s paretickými projevy, popř. symptomatologií močového měchýře, se závažným snížením výkonnosti při běžném denním zatížení. Nejsou rozsáhlé atrofie svalové. Dle posudkové komise je žalobce neschopen těžké fyzické práce s přenášením nadlimitních břemen, v riziku úrazu a nočních směn, trvale v chladu a vlhku. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb.
8. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

9. Podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně.
10. Krajský soud dále považuje za nutné zdůraznit, že posudkové lékařství je specializované medicínské odvětví a podřazení zjištěného postižení zdravotního stavu pod příslušnou položku vyhlášky pro posuzování invalidity může provést pouze odborník z této oblasti. Jeho činnost nemůže nahradit soud, ale ani lékař s jinou specializací, který nemá odborné předpoklady pro hodnocení zdravotního stavu podle vyhlášky o posuzování invalidity. Je rovněž třeba zmínit, že pokles pracovní schopnosti se posuzuje vzhledem k profesi (viz rozsudek NSS č. j. 5 Ads 37/2003–92).
11. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 této vyhlášky.
12. Jak bylo uvedeno výše, správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 13/2003–54), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena.
13. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobce. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobce ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce. Soud považuje posudek Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě za úplný a přesvědčivý. Soud neměl důvod zpochybnit závěry posudkové komise, že u žalobce šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 40 % k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí a žalobce tak byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění; šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Posudek PK MPSV ČR v Ostravě byl tedy stěžejním důkazem, jak výše uvedeno, splňujícím požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti a krajský soud z tohoto posudku vycházel.
14. Soud proto v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. přezkoumávané rozhodnutí žalované zrušil pro vady řízení, které spatřuje v nesprávně zjištěném skutkovém stavu a vrací věc správnímu orgánu k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s.

15. Podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšný žalobce se u jednání vzdal práva na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava dne 23. 9. 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně